

горди, но оизи господинъ като оѣбтилъ това, приложилъ да каже: “Азъ не казвамъ за тебе, но за трандафилчето казахъ че е хубаво. Момичето ся засрамило, и майка му испослѣ му казала: видишь, чедо мое, какъ често хората не хвалятъ насъ, но пакытыѣ ни, а колко е по-хубаво да ны хвалятъ насъ за добрыѣ ни нравы а не за скѣпыѣ ни прѣмѣны !

Изостанѣлыѣ комачета.

Двѣ малкы момиченца, Вишка и Пенка, си отивали единъ вечеръ отъ училището къмъ дома си, и на двѣтѣ въ кошничкыѣ имало по едно *комаче* хлѣбъ, що имъ былъ *артисалъ* отъ прѣзъ деньтъ. Вишка зела нейното та подввърлила на едно куче, а Пенка дала нейното на единъ сиротѣ която сѣдѣла тамъ на пѣтьтъ да проси. “Господь да тя благослови, добро момиченце, рекла просякыята, Господь да тя благослови, защото давашъ на сирѣмасыѣ това което ти е *артисало*..” Туй като чува Вишка, раская ся, защо да прѣдпочте кучето и да